

2007. március 29., csütörtök

I. MELLÉKLET

LOBOGÓ SZERINTI ÁLLAMOK SZABÁLYZAT

A KÖTELEZŐ IMO-JOGESZKÖZÖK ALKALMAZÁSI SZABÁLYZAT-TERVEZETÉNEK 1. ÉS 2. RÉSZÉ

1. RÉSZ – KÖZÖS TERÜLETEK

Célkitűzés

1. E szabályzat kitűzött célja, hogy növelje a globális tengeri biztonságot és védelmébe keljen a tengeri környezetnek.

2. A különféle hatóságok a maguk helyzete szerint veszik tudomásul ezt a szabályzatot és a 6. cikkben említett jogeszközök közül csak azokat kötelesek alkalmazni, amelyeknek szerződő kormányként vagy félként részesei. A földrajzi adottságok és egyéb körülmények úgy hozhatják, hogy bizonyos hatóságok inkább lobogó szerinti államként, míg mások inkább kikötő szerinti vagy parti államként jutnak jelentősebb szerephez. Az ilyesféle aránytalanságok semmiképpen nem csökkentik a lobogó szerinti államként, illetőleg kikötő szerinti vagy parti államként rájuk háruló feladatokat.

Stratégia

3. Annak érdekében, hogy valamely állam elérje e szabályzat célkitűzéseit, célszerű az alábbi tárgykörökre kiterjedő stratégiát kidolgoznia:

- 1) a vonatkozó kötelező nemzetközi jogeszközök végrehajtása és betartatása;
- 2) adott esetben a nemzetközi ajánlások követése;
- 3) annak folyamatos felülvizsgálata és ellenőrzése, hogy az állam eredményesen teljesíti-e nemzetközi kötelezettségeit; valamint
- 4) általában a szervezés hatékonyságára és a szervezőképességre való törekvés, ezek fenntartása és tökéletesítése.

Az iménti stratégia végrehajtása során indokolt követni az ebben a szabályzatban foglalt iránymutatást.

Általánosságok

4. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének tengerjogról szóló, 1982. évi egyezményének (UNCLOS) és az IMO-egyezményeknek a rendelkezései alapján a hatóságok feladata, hogy meghozzák azokat a törvényeket és rendeleteket, és megtegyék azokat a lépéseket, amelyek az említett jogeszközök maradéktalan érvényre jutásához szükségesek, ezáltal elérjék, hogy a hajók a tengeri életbiztonság és a tengeri környezet védelme szempontjából megfeleljenek a rendeltetésüknek és hozzáértő tengerészlegénységgel legyenek felszerelvek.

5. A tengeri környezet szennyezésének elkerülésére, csökkentésére és féken tartására hozott intézkedéseik során a tagállamok arra töreksenek, hogy sem közvetlenül, sem közvetetten ne helyezzenek át egyik területről a másikra károkat vagy kockázatokat, és ne is alakítsanak szennyezést másfajta szennyezéssé (UNCLOS, 195. cikk).

Hatály

6. Az e szabályzatban említett kötelező IMO-jogeszközök a következők:

- 1) az „Életbiztonság a tengeren” tárgyú, 1974. évi módosított nemzetközi egyezmény (SOLAS 74);
- 2) az 1978. évi jegyzőkönyvével módosított, „Életbiztonság a tengeren” tárgyú 1974. évi módosított nemzetközi egyezmény (SOLAS PROT 1978);

2007. március 29., csütörtök

- 3) az 1988. évi jegyzőkönyvével módosított, „Életbiztonság a tengeren” tárgyú 1974. évi módosított nemzetközi egyezmény (SOLAS PROT 1988);
- 4) az 1978. évi jegyzőkönyvével módosított, a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló, 1973. évi nemzetközi egyezmény (MARPOL 73/78);
- 5) A hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló, 1973. évi nemzetközi egyezményt módosító 1997. évi jegyzőkönyv, az erre vonatkozó 1978. évi jegyzőkönyvvel módosítva (MARPOL PROT 1997);
- 6) a tengerészek képzéséről, képesítéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló, 1978. évi módosított nemzetközi egyezmény (SCTW 78);
- 7) a merülésvonalakról szóló, 1966. évi nemzetközi egyezmény (LL 66);
- 8) az 1988. évi jegyzőkönyvével módosított, a merülésvonalakról szóló, 1966. évi nemzetközi egyezmény (LL PROT 1988);
- 9) a hajók közbiztonságáról szóló, 1969. évi nemzetközi egyezmény (ITC 69); valamint
- 10) a tengeren való összeütközések megelőzésére vonatkozó nemzetközi szabályzatról szóló, 1972. évi egyezmény (COLREG 72),

valamint azok a jogeszközök, amelyeket a felsorolt egyezmények és jegyzőkönyvek kötelezővé tesznek. Az említett kötelező jogeszközökből eredő kötelezettségek kivonatos felsorolását az 1–4. mellékletek tartalmazzák. Az ide vonatkozó jogeszközök jegyzéke a 6. mellékletben található ⁽¹⁾.

Kezdeti intézkedések

7. Valahányszor egy államban új vagy módosított IMO-jogeszköz lép hatályba, az érintett állam kormányának módjában kell állnia, hogy megfelelő nemzeti jogszabályokkal annak rendelkezéseit végrehajtsa és azokat betartassa, és hogy a végrehajtáshoz és a betartatáshoz megfelelő háttérrel nyújtson. Ennek értelmében az állam kormányának:

- 1) ki kell tudnia hirdetni azokat a törvényeket, amelyek hatékony igazságszolgáltatást és ellenőrzést tesznek lehetővé a lobogója alatt közlekedő hajókat érintő hatósági, műszaki és szociális kérdésekben és főként amelyek alkalmasak arra, hogy jogalapjául szolgáljanak a lajstromozással kapcsolatos általános követelményeknek, a hajók vizsgálatának, a hajókra vonatkozó, a biztonságot és a szennyezés megelőzését érintő törvénykezésnek és a kapcsolódó rendeletek meghozatalának;
- 2) nemzeti törvényeinek és rendeleteinek betartatásához elegendő jogalappal kell rendelkeznie, beleértve a nyomozati és büntetőjogi eljárásokat is; valamint
- 3) kellő számban kell rendelkeznie a tengerészetben jártas alkalmazottakkal, akik részt vesznek a szükséges nemzeti törvények előkészítésében, és akik elvállalják az állam felelősségi körébe tartozó teendőket, beleértve a különböző egyezményekben előírt jelentéstételt is.

8. A vonatkozó IMO-jogeszközök rendelkezéseinek érvényt szerző nemzeti jogszabályok egyik lehetséges kerete megtalálható az ENSZ által kiadott Tengerhajózási jogi iránymutatásokban ⁽²⁾.

Információátadás

9. Az állam minden érdekelt féllel közli a (3) bekezdésben említett stratégiáját, beleértve a nemzeti jogszabályaival kapcsolatos információkat.

⁽¹⁾ Ezeket a mellékleteket az MSC 80 (2005. május) alkalmával töltik ki. Csak az 1., a 2. és az 5. melléklet vonatkozik a lobogó szerinti állam kötelezettségeire.

⁽²⁾ ST/ESCAP/1076.

2007. március 29., csütörtök

Feljegyzések

10. Feljegyzéseket kell készíteni és azokat meg kell őrizni annak bizonyítékául, hogy az állam megfelelt a követelményeknek és teendőit ellátta. A feljegyzéseknek olvashatóknak, könnyen azonosíthatóknak és hozzáférhetőeknek kell maradniuk. Írásban rögzített eljárást kell megállapítani, amely meghatározza, hogy mely ellenőrzéseket igényel a feljegyzések azonosítása, tárolása, védelme, előkeresése, megőrzési időszaka és megsemmisítése.

Fejlesztés

11. Az államoknak célszerű folyamatosan fejleszteniük azon intézkedéseiket, amelyek az általuk elfogadott egyezményeknek és jegyzőkönyveknek hivatottak érvényt szerezni. Ezt célszerű úgy elérniük, hogy kellő szigorral és hatékonysággal alkalmazzák és tartatják be a nemzeti jogszabályokat, és folyamatosan figyelemmel kísérik a jogkövetést.

12. Az államnak célszerű szorgalmaznia, hogy olyan hagyomány teremtsék, amely alkalmat ad a tengeri biztonság és környezetvédelem terén kifejtett tevékenységek teljesítményének növelésére.

13. Hogy kiderüljenek és megszűnjenek az okok, amelyek előírásoktól való eltérésekhez vezettek, így ezek ne ismétlődjenek meg, az államoknak célszerű intézkedéseket hozniuk, beleértve az alábbiakat:

- 1) az eltérések felülvizsgálata és elemzése;
- 2) a szükséges korrekciós intézkedések meghozatala; valamint
- 3) a megtett korrekciós intézkedések felülvizsgálata.

14. Indokolt, hogy az állam intézkedéseket határozzon meg azon okoknak a megszüntetésére, amelyek eltérésekhez vezethetnek, ezáltal az eltéréseknek elejét vegye.

2. RÉSZ – LOBOGÓ SZERINTI ÁLLAMOK

Végrehajtás

15. Annak érdekében, hogy ténylegesen betöltsék felelősségi köriüket és teljesítsék kötelezettségeiket, a lobogó szerinti tagállamoknak indokolt:

- 1) politikai cselekvésük részeként nemzeti jogszabályokat hozni, továbbá az általuk aláírt összes, a biztonságra és a szennyezés megelőzésére vonatkozó egyezményben és jegyzőkönyvben meghatározott követelmények teljesítését és betartását előmozdító iránymutatást adni; valamint
- 2) hatóságaikon belül kijelölni a vonatkozó jóváhagyott politikák aktualizálásának és változtatásainak szerepét.

16. Helyénvaló, hogy a lobogó szerinti államok a biztonsági és környezetvédelmi program igazgatására alkalmas erőforrásokat és eljárásokat mutassanak fel, éspedig legalább az alábbiakat:

- 1) hivatalos utasítások a vonatkozó nemzetközi szabályok és előírások végrehajtására, valamint az azok értelmezéséhez szükségesnek bizonyuló nemzeti rendelkezések kidolgozására és terjesztésére;
- 2) ahhoz elegendő erőforrás, hogy a (6) bekezdésben felsorolt IMO-jogszabályok követelményei teljesüljenek, még hozzá olyan auditálási és vizsgálati program révén, amely független az előírt bizonyítványok és a vonatkozó dokumentációk kiadásával foglalkozó közigazgatási szervektől és/vagy az előírt tanúsítványok és a vonatkozó dokumentációk kiadására a lobogó szerinti államok által felhatalmazott bármely egyéb jogi személytől;

2007. március 29., csütörtök

- 3) a módosított 1978 STCW egyezmény követelményeinek teljesítéséhez elegendő erőforrás. Ide tartoznak azok az erőforrások, amelyekkel elérhető, hogy:
- 3.1. a tengerészeknél az egyezményekkel összhangban történjék a képzés, a képzés felmérése és a tanúsítás;
 - 3.2. az STCW szerinti bizonyítványok és záradékok pontosan tükrözzék a tengerészek képzését, továbbá szóhasználatuk megegyezzen a megfelelő STCW terminológiával és a hajónak kiállított, a biztonsághoz elegendő legénység meglétét igazoló okmányokban használt kifejezésekkel;
 - 3.3. pártatlanul vizsgálhassanak minden bejelentett hiányosságot, amely a tengeren közvetlen veszélyt jelent az életbiztonságra, a vagyoni vagy a tengeri környezetre nézve, és amely az adott szerződő féltől származó bizonyítvány vagy záradék birtokosainak cselekedetéből vagy mulasztásából ered;
 - 3.4. indokolt esetben, vagy ha csalás megelőzéséhez szükséges, a lobogó szerinti államtól származó bizonyítványok és záradékok visszavonhatók, felfüggeszthetők vagy érvényteleníthetők legyenek; valamint
 - 3.5. a közigazgatási megállapodások – beleértve azokat, amelyek más állam hatósága alatt végzett képzési, felmérési és tanúsítási tevékenységekkel kapcsolatosak – oly módon legyenek kialakítva, hogy a lobogó szerinti állam felelősséget vállaljon a lobogóját viselő hajókon szolgáló kapitányok, tisztek és más tengerészek képzettségéért⁽¹⁾;
- 4) a balesetek kivizsgálásához és a hiányosságokat mutató hajók helyzetének mielőbbi rendezéséhez elegendő erőforrás; valamint
- 5) iránymutatás kidolgozása, írásos rögzítése és nyújtása a vonatkozó IMO-jogszövegekben fellelhető, a hatóságok által elvárt követelményekről.

17. A lobogó szerinti államok gondoskodnak arról, hogy a lobogójukat jogosan viselő hajók megfelelő számú és hatékonyságú legénységgel rendelkezzenek, tekintettel a biztonsághoz szükséges legénység elvére, amelyet az IMO elfogadott.

Felhatalmazás

18. Azon lobogó szerinti államoknak, amelyek felhatalmaznak elismert szervezeteket, hogy a nevükben felméréseket és kivizsgálásokat végezzenek, tanúsítványokat és iratokat adjanak ki, hajókat jelzéssel lássanak el és egyéb, az IMO-egyezményekben előírt feladatokat végezzenek, a SOLAS-egyezmény XI. fejezete 1. szabályának (1) bekezdése értelmében az ilyen felhatalmazásokat szabályozniuk kell, hogy:

- 1) megállapítsák az elismert szervezetről, hogy műszaki, igazgatási és kutatási képességeit tekintve a feladatköre ellátásához elegendő erőforrással rendelkezik, a hatóságok nevében eljáró elismert szervezetekkel szembeni minimális elvárásokkal összhangban, amint azok a vonatkozó IMO-határozatban⁽²⁾ szerepelnek;
- 2) a felhatalmazás a hatóságok és az elismert szervezet közötti hivatalos írásos megállapodáson alapuljon, amelyben szerepelnek legalább a vonatkozó IMO-határozatban⁽³⁾ rögzített elemek, vagy azokkal egyenértékű jogi kikötések, és amelynek kiindulópontjául szolgálhat a hatóságok nevében eljáró elismert szervezetek felhatalmazásáról szóló szerződésminta⁽⁴⁾;
- 3) részletes utasításokat adjanak arról, hogy mi a teendő olyan hajó esetében, amely tengeri hajózásra alkalmatlan, mert maga a hajó vagy a rajta tartózkodó emberek kerülnének veszélybe, vagy amelynél elfogadhatatlan mértékű a tengeri környezet károsításának kockázata;

⁽¹⁾ A módosított 1978 STCW-egyezmény I. fejezetének 2., 9., 10. és 11. szabálya.

⁽²⁾ „A hatóságok nevében eljáró szervezetek felhatalmazására vonatkozó iránymutatások” címmel elfogadott A.739(18) határozat 1. függeléke.

⁽³⁾ „A hatóságok nevében eljáró szervezetek felhatalmazására vonatkozó iránymutatások” címmel elfogadott A.739(18) határozat 2. függeléke.

⁽⁴⁾ MSC/710. körlevél – MEPC/307. körlevél.

2007. március 29., csütörtök

- 4) az elismert szervezettel közölik, hogy mely nemzeti jogeszközök és azoknak mely értelmezései alkalmazhatók az egyezményekben foglalt rendelkezések érvényre juttatására, és jelezzék nekik, ha a hatóságok bármely vonatkozásban az egyezményekben foglalt követelmények túlteljesítését várják el; valamint
- 5) megkövetelik az elismert szervezettől, hogy feljegyzéseket vezessen, ahonnan a hatóságok adatokat nyerhetnek az egyezményekben foglalt szabályok értelmezéséhez.

19. Azon lobogó szerinti államoknak, amelyek a nevükben végrehajtandó felmérések és kivizsgálások céljára felmérőket neveznek ki, az ilyen kinevezéseket szabályozniuk kell, a (18) bekezdésben, és különösen annak 3. és 4. albekezdésében adott iránymutatással összhangban.

20. Nemzetközi kötelezettségeinek maradéktalan teljesítéséhez a lobogó szerinti államnak olyan felügyeleti program kezdeményezőjének vagy résztvevőjének kell lennie, amely rendelkezik az elismert szervezetek figyelemmel kíséréséhez és a velük való kapcsolattartáshoz szükséges erőforrások felett, miáltal az állam:

- 1) élhet azon jogával, hogy kiegészítő felmérésekkel győződjék meg a lobogóját jogosan viselő hajóknál a kötelező IMO-jogeszközök betartásáról;
- 2) ha szükségesnek tartja, kiegészítő felmérésekkel győződjék meg arról, hogy a lobogóját jogosan viselő hajók teljesítik az IMO-egyezményekben előírt követelményeken túlmenő nemzeti követelményeket; valamint
- 3) olyan személyzetről tud gondoskodni, amely a lobogó szerinti államra és az elismert szervezetekre vonatkozó szabályokat és előírásokat jól ismeri, és amely terepszemlére ténylegesen bevethető az elismert szervezeteknél.

Betartatás

21. A lobogó szerinti államok minden intézkedést meghoznak annak érdekében, hogy a lobogójukat jogosan viselő hajók és a joghatóságuk alá tartozó jogi és természetes személyek eleget tegyenek a nemzetközi szabályoknak és szabványoknak, hogy így az államok nemzetközi kötelezettségeinek teljesülése biztosítva legyen. Ezen intézkedéseken belül többek között indokolt:

- 1) a lobogójukat jogosan viselő hajóknak megtiltaniuk a közlekedést mindaddig, amíg azokat nem lehet a nemzetközi szabályokkal és szabványokkal összhangban a tengerre bocsátani;
- 2) a lobogójukat jogosan viselő hajóknál rendszeres kivizsgálással ellenőrizniük, hogy a hajó és legénysége mindenkor a kiállított bizonyítványnak megfelelő állapotú;
- 3) a felmérővel ellenőriztetniük a 2. albekezdésben említett rendszeres kivizsgálás során, hogy a hajón szolgáló tengerészek jól ismerik:
 - 3.1. saját feladatkörüket; valamint
 - 3.2. a hajó kialakítását, berendezéseit, felszerelését és működési rendjét;
- 4) gondoskodniuk róla, hogy a hajó teljes legénysége összehangoltan tudjon cselekedni vészhelyzetben, vagy amikor a művelet végrehajtásától függ a hajó biztonsága vagy a szennyezés elkerülésének vagy csökkentésének sikere;
- 5) a lobogójukat jogosan viselő hajókat a nemzetközi szabályok és szabványok megszegésétől elrettenteniük, a nemzeti törvényekben és rendeletekben előírt kellően súlyos büntetésekkel;
- 6) a lobogójukat jogosan viselő, a nemzetközi szabályokat és szabványokat megszegő hajókat – a kivizsgálás végeztével – intézményesített eljárás alá vonniuk, tekintet nélkül a jogsértés helyére;

2007. március 29., csütörtök

7) a hatóságaitól származó bizonyítvánnyal vagy záradékkal ellátott személyeket a nemzetközi szabályok és szabványok megszegésétől elrettenteniük, a nemzeti törvényekben és rendeletekben előírt kellően súlyos büntetésekkel; valamint

8) a hatóságaitól származó bizonyítvánnyal vagy záradékkal ellátott, a nemzetközi szabályokat és szabványokat megszegő személyeket – a kivizsgálás végeztével – intézményesített eljárás alá vonniuk, tekintet nélkül a jogsértés helyére.

22. Indokolt, hogy a lobogó szerinti államok mérlegeljék egy ellenőrző és felügyeleti program szükség szerinti kialakítását és bevezetését, hogy:

- 1) gyorsan és alaposan tudjanak baleseteket kivizsgálni, és adott esetben az IMO-nak erről jelentést tenni;
- 2) statisztikai adatokat gyűjthessenek, így a tendenciák elemzésével a problémás területeket megtalálhassák; valamint
- 3) a kikötő szerinti vagy parti államok által bejelentett hiányosságokra és állítólagosan bekövetkezett szennyezésekre mielőbb reagálhassanak.

23. Indokolt továbbá, hogy a lobogó szerinti állam:

- 1) nemzeti jogszabályaival gondoskodik a vonatkozó IMO-jogeszközök betartásáról;
- 2) a (15) bekezdés 1. albekezdésében említett nemzeti jogszabályok alkalmazásához és érvényre juttatásához elegendő számú képzett alkalmazottat biztosítson, ideértve a kivizsgálásokkal és a felmérésekkel megbízott alkalmazottakat is;
- 3) elegendő számú képzett alkalmazottról gondoskodik, hogy kivizsgálhasson minden olyan esetet, amikor a lobogóját jogosan viselő hajókat tartóztatnak fel kikötő szerinti államok;
- 4) elegendő számú képzett alkalmazottról gondoskodik, hogy kivizsgálhassa az olyan eseteket, amikor a hatóságaitól származó bizonyítványt vagy záradékot felmutató személyeknél a bizonyítvány, záradék vagy képesítés érvényességét kétségbe vonják kikötő szerinti államok; valamint
- 5) felmérőinél és vizsgálóbiztosainál gondoskodik a képzésről és a tevékenységek felügyeletéről.

24. Ha egy állam arról értesül, hogy lobogóját jogosan viselő hajót tartóztat fel kikötő szerinti állam, a lobogó szerinti államra tartozik, hogy általa felügyelt megfelelő korrekciós intézkedések eredményeképpen a szóban forgó hajó azonnal összhangba kerüljön a vonatkozó nemzetközi egyezményekkel.

25. Helyénvaló, hogy lobogó szerinti állam vagy annak nevében eljáró elismert szervezet csak azután állítson ki hajónak nemzetközi bizonyítványt, vagy záradékoljon ilyet, miután a hajóról megállapította, hogy megfelel az összes vonatkozó követelménynek.

26. Indokolt, hogy lobogó szerinti állam csak azután állítsa ki vagy záradékolja valakinek a képesítési bizonyítványát, miután az illetőről megállapította, hogy megfelel az összes vonatkozó követelménynek.

A lobogó szerinti állam felmérői

27. A lobogó szerinti államnak helyénvaló meghatároznia és írásban rögzítenie, hogy miért felelősek, mire kapnak felhatalmazást és hogyan kapcsolódnak egymáshoz mindazon alkalmazottak, akiknek a szervező, végrehajtó és ellenőrző munkája a biztonsággal és a szennyezés megelőzésével függ össze és ezeket befolyásolja.

2007. március 29., csütörtök

28. Legalább a következőkkel kell rendelkezniük a személyzet azon tagjainak, akik a vonatkozó IMO-jogeszközök alá tartozó hajókon és hajózási társaságoknál végzett vizsgálatokért, kivizsgálásokért és auditálásokért felelősek vagy azokat végrehajtják:

- 1) tengerészeti vagy tengerhajózási intézménytől származó megfelelő képzés, okleveles tengerésztisztként letöltött jelentős tengeri szolgálat, továbbá az STCW-egyezmény II. fejezetének 2. szabálya vagy III. fejezetének 2. szabálya szerinti, jelenleg vagy egykor érvényes képesítési bizonyítvány, amelynek megszerzése óta a hajókról és azok üzemeltetéséről szóló ismereteket karbantartották; vagy
- 2) megfelelő műszaki vagy tudományos területen szerzett, államilag elismert diploma vagy felsőfokú oktatási intézménytől származó, azzal egyenértékű igazolás.

29. A (28) bekezdés (1) albekezdése szerinti képzettségű alkalmazottaktól indokolt megkövetelni legalább három év letöltött tengeri fedélzeti vagy gépészeti szolgálatot.

30. A (28) bekezdés (2) albekezdése szerinti képzettségű alkalmazottaktól indokolt megkövetelni legalább három éves hasznosítható munkatapasztalatot.

31. Indokolt továbbá, hogy az ilyen alkalmazottak – dokumentált képzési programok révén – kellő elméleti és gyakorlati ismereteket szerezzenek a hajókról, azok üzemeltetéséről, valamint a vonatkozó nemzeti és nemzetközi jogeszközök rendelkezéseiről, hogy elláthassák a lobogó szerinti államok felmérőire háruló teendőket.

32. Indokolt, hogy az ilyen munkavégzésben közreműködő egyéb alkalmazottak a rájuk bízott feladatokhoz mérten elegendő oktatást, képzést és felügyeletet kapjanak.

33. Helyénvaló, hogy a szakvéleményezésben korábban szerzett hasznosítható tapasztalat előnyt jelent; ha ilyen tapasztalat nem volt, indokolt, hogy a hatóságok a terepen biztosítsanak megfelelő képzést.

34. A tagállamok úgy is akkreditálhatnak felmérőket, hogy formászerű, részleteiben kidolgozott képzési program révén adják át nekik a (29)–(32) bekezdésekben előírttal azonos szintű ismereteket és készségeket.

35. A tagállamnak célszerű előzetesen olyan rendszert bevezetnie és dokumentálnia, amellyel megoldható, hogy a személyzet képzett legyen és mindig rendelkezzen azon naprakész ismeretekkel, amelyeket a rá bízott feladatok elvégzése megkíván.

36. Az ellátandó feladat(ok)tól függően indokolt, hogy a képzés magában foglalja:

- 1) a hajókra, a hajózási társaságokra, a legénységre, a rakományra és az üzemeltetésre alkalmazandó nemzetközi és nemzeti szabályok és előírások ismeretét;
- 2) a hajókra, a hajózási társaságokra, a legénységre, a rakományra és az üzemeltetésre alkalmazandó nemzetközi és nemzeti szabályok és előírások ismeretét;
- 3) a tengeri biztonsággal és környezetvédelemmel foglalkozó nemzetközi és nemzeti jogeszközöket, valamint az ezekkel kapcsolatos programokat vezérlő célok és célkitűzések megértését;
- 4) a tengeren és szárazföldön követendő belső és külső eljárások megértését;
- 5) az adott feladatok eredményes és hatékony végrehajtásához szükséges szakértelmet;
- 6) teljes mértékű biztonságtudatosságot minden körülmények között, az illető saját biztonságára vonatkozóan is; valamint
- 7) a különféle végrehajtandó teendőkben és – lehetőség szerint – az értékelendő feladatkörökben szerzett jártasság és tapasztalat.

2007. március 29., csütörtök

37. Helyénvaló, hogy a lobogó szerinti állam a feladatait ellátó felmérőt személyazonosító okmánnyal lássa el.

Lobogó szerinti állam általi kivizsgálás

38. Tengeri baleset vagy szennyezési esemény bekövetkezte után indokolt kivizsgálásokat végezni. A balesetek kivizsgálását balesetek ügyében jártas, megfelelő képesítésű vizsgálóbiztosoknak indokolt végezniük. A lobogó szerinti államnak helyénvaló felkészülnie arra, hogy képesített vizsgálóbiztosokat biztosítson e célra, tekintet nélkül a baleset vagy esemény helyére.

39. A lobogó szerinti államnak helyénvaló gondoskodnia arról, hogy az egyes vizsgálóbiztosok jártasak és gyakorlottak legyenek a szokásos feladataikhoz kapcsolódó tárgykörökben. Ezenkívül a rendes feladatkörükön kívüli teendőket ellátó vizsgálóbiztosokat azzal kívánatos a lobogó szerinti államnak segítenie, hogy szaktudással látja el őket az alábbi területeken:

- 1) a tengerhajózás és az ütközések elleni szabályozás;
- 2) a képesítési bizonyítványok szabályozása a lobogó szerinti államban;
- 3) a tengeri szennyezés okai;
- 4) *interjú* technikák;
- 5) bizonyítékgyűjtés; valamint
- 6) az emberi tényező hatásainak vizsgálata.

40. Minden személyi sérüléssel járó balesetet, amely legalább három napos munkaképtelenséget okoz, és minden halálesetet, amelynek oka foglalkozási baleset vagy a lobogó szerinti állam hajóit érő baleset, indokolt kivizsgálni, a kivizsgálás eredményeit pedig a nyilvánosság elé tárni.

41. A hajóbaleseteket helyénvaló kivizsgálni és bejelenteni, a vonatkozó IMO-egyezményekkel és az IMO által kidolgozott iránymutatásokkal⁽¹⁾ összhangban. A kivizsgálásról szóló jelentést helyénvaló a lobogó szerinti állam észrevételeivel együtt az IMO elé tárni, az említett iránymutatásoknak megfelelően.

Értékelés és felülvizsgálat

42. A lobogó szerinti államoknak indokolt rendszeresen felmérniük, hogy milyen teljesítménnyel alkalmazzák azokat a közigazgatási folyamatokat, eljárásokat és erőforrásokat, amelyek az általuk aláírt egyezményekben előírt kötelezettségeik teljesítéséhez szükségesek.

43. A lobogó szerinti állam teljesítményének felmérésére tett intézkedések kiterhetnek többek között a kikötő szerinti államok általi ellenőrzések során feltartóztatott hajók arányára, a lobogó szerinti állam által végzett vizsgálatok eredményeire, a baleseti statisztikákra, a kommunikációs és adatközlési eljárásokra, a káresetek éves statisztikáira (nem számítva a teljesnek minősülő káreseteket), valamint más teljesítménymutatókra, így állapítva meg, hogy ilyen személyzettel, erőforrásokkal és hatósági eljárásokkal teljesíthetők-e a lobogó szerinti állam kötelezettségei.

44. Az intézkedések magukban foglalhatják annak rendszeres felülvizsgálatát, hogy:

- 1) a flottánál milyen a hajóvesztés aránya és a baleseti arány, és ebből milyen tendenciákra lehet következtetni meghatározott időszakokra nézve;
- 2) a flotta méretéhez képest hány megerősített eset volt hajó feltartóztatására;
- 3) az adott állam hatóságaitól származó bizonyítvánnyal vagy záradékkal ellátott személyek hány megerősített esetben bizonyultak alkalmatlannak vagy követtek el jogsértést;

⁽¹⁾ Lásd a tengeri balesetek és események kivizsgálásáról szóló szabályzatot, amelyet az IMO az A.849(20) határozattal fogadott el, és az A.884(21) határozattal módosított.

2007. március 29., csütörtök

- 4) miként reagáltak a kikötő szerinti államok hiányosságai miatti jelentésekre vagy beavatkozásokra;
- 5) súlyos baleseteket hogyan vizsgáltak ki, és milyen tanulságot vontak le belőlük;
- 6) milyen pénzügyi, műszaki és egyéb erőforrásokat irányoztak elő;
- 7) milyen eredménnyel zárultak a flotta hajóin végrehajtott vizsgálatok, felmérések és ellenőrzések;
- 8) foglalkozási baleseteket hogyan vizsgáltak ki;
- 9) a módosított MARPOL 73/78 egyezmény értelmében hány rendkívüli esemény és hány jogsértés volt; valamint
- 10) hányszor függesztettek fel vagy vontak vissza bizonyítványt, záradékot, elismerést stb.

II. MELLÉKLET**LOBOGÓ SZERINTI ÁLLAMOK FELMÉRŐIVEL SZEMBENI MINIMUMFELTÉTELEK**

(a 8. cikk értelmében)

1. A felmérők csak a tagállamok illetékes hatóságától származó felhatalmazás birtokában végezhetnek e jogszabály szerinti felméréseket.
2. A felmérőknek a hajókról, azok üzemeltetéséről és az előírt, vonatkozó nemzeti és nemzetközi követelményekről megfelelő elméleti ismeretekkel és gyakorlati tapasztalattal kell rendelkezniük. Az említett ismereteket és tapasztalatot dokumentált képzési program útján kell megszerezni.
3. A felmérőknek rendelkezniük kell legalább az alábbiak egyikével:
 - 1) tengerészeti vagy tengerhajózási intézménytől származó **fedélzeti vagy gépészeti szolgálatok ellátásához szükséges képesítések, hivatalos igazolás egy legalább hároméves, hajón töltött szolgálatról, vagy a lobogó szerinti állam felmérőgyakornokaként a tagállam illetékes hatóságánál letöltött, legalább kétéves szolgálattal kiegészített, egyéves, hajón töltött szolgálatról, vagy** az STCW-egyezmény II. fejezetének 2. szabálya vagy III. fejezetének 2. szabálya szerinti, jelenleg vagy egykor érvényes képesítési bizonyítvány; vagy
 - 2) az illetékes hatóságok által elismert, sikeres hajóépítési, gépészmérnöki vagy tengerészmérnöki vizsga, továbbá legalább **három éves** ilyen irányú munkatapasztalat, **vagy a lobogó szerinti állam gyakorló felmérőjeként a tagállam illetékes hatóságánál letöltött, legalább kétéves szolgálattal kiegészített egy évvel kell rendelkezniük; vagy**
 - 3) megfelelő tárgyú egyetemi diploma vagy azzal egyenértékű oklevél, továbbá a felmérőknek fenntartott képzési intézményben szerzett képzettség és képesítés, valamint a tagállam illetékes hatóságánál letöltött, legalább kétéves szolgálat, mint a lobogó szerinti állam **felügyelőgyakornoka**.
4. A (3) bekezdés (1) és (2) albekezdése szerinti felmérők csak akkor felelnek meg, ha a hajókkal és azok üzemeltetésével kapcsolatos ismereteiket karbantartották képesítési bizonyítványuk vagy egyéb képesítésük megszerzése óta.
5. A (3) bekezdés (3) albekezdése szerinti képesítésű felmérőknek a (3) bekezdés (1) és (2) albekezdése szerinti felmérőkkel azonos szintű ismeretekkel és képességekkel kell rendelkezniük.